

ПРЕДЛОЖЕНИЕ:

Предлагаме спешно да се промени системата, която се прилага при пенсиониране на съдиите в Р България, като отпадне определения таван на получавана пенсия от 1200 лева и се приеме система, ползвана в редица страни от ЕС и извън него, при която съдиите при пенсионирането си получават пенсия в размер на процент от получаваната заплата при пенсионирането си /в различните страни в размер между 50-80%/ , която се индексира с увеличаване на размера на възнагражденията на действащите съдии. По този начин ще се даде възможност на съдиите, след пенсионирането си, да се отдадат на заслужена почивка /каквато е идеята на пенсионирането/, като запазят достойнството си и отчасти придобития стандарт и установен начин на живот, без да се налага на тази възраст да търсят начини за получаване на допълнителни доходи. При така действащата система в момента, при пенсиониране, след навършване на пенсионна възраст и при наличие на съответните години в системата с придобит ранг, доходите на съдиите падат веднага и рязко, между 4 и 7 пъти.

Предлагаме след пенсионеране, съдиите да получават пенсия, минимум в размер на 50% от получаваното трудово възнаграждение при пенсионирането си.

ОБОСНОВКА:

Съдийската професия е трудна и отговорна; изискваща от представителите ѝ да бъдат отлично подготвени професионално, да бъдат независими, обективни и безпристрастни; да спазват правилата за етично поведение, утвърдени с Кодекса за етично поведение на българските магистрати, които налагат редица ограничения и в личния им живот. Тяхната работа и личен живот са под постоянното наблюдение на обществото, което има високи изисквания към тях, често придружени и с необосновани очаквания и нападки. Това създава допълнително напрежение и психическо изразходване на съдиите.

През времето на упражняване на трудовата си дейност като съдии, те имат редица ограничения, в сравнение с другите професии - не могат да работят на друго място, с изключение преподавателска дейност, да притежават фирми или да участват в тях, да участват в политически партии и организации и др., като всичко това ограничава получаваните доходи до размера на определената съдийска заплата. Следователно при пенсионирането си, съдиите ще се окажат неподготвени и в

невъзможност да посрещнат финансовите си задължения, като запазят поне отчасти придобития стандарт на живот и достойнството си, без да се налага, да търсят занапред – след 65-годишна възраст, възможност да упражняват друга професия, с цел допълнителни доходи.

Единствената възможност, да упражняват професия, свързана с придобитото образование и опит, е да се впишат в адвокатската колегия, като станат адвокати, но като се има предвид, че ще се налага влагане на средства за регистрации, адвокатски кантори, както и значително време за създаване на име и клиентела, отделно и манталитета, който имат като съдии и ще им пречи до известна степен да се адаптират към изискванията и специфичността на адвокатската професия, както и вероятната възможност в процеса на работа като съдии, към тях да се е създало негативно отношение от другите адвокати и от клиентите, нуждаещи се от адвокатска защита - не всеки съдия, пробвал тази алтернатива, ще успее да се адаптира.

Другият вариант е част от пенсионираните съдии да се опитат на тази възраст да упражняват професии като таксиметрови шофьори, пазачи, сервитьори и други, за които нямат опит и са вече на възраст, която няма да им позволи да се адаптират и да издържат дълго.

Мнозинството от пенсионираните съдии желаят след положения дългогодишен тежък и изразходващ физическите и психическите им сили труд, да имат възможност да се отдадат на заслужен отдих, получавайки заслужена достойна пенсия, която да им позволи да запазят достойнството си и относително добър стандарт на живот.

Това може да бъде постигнато с изменението в системата на пенсиониране, по отношение на съдиите в горния смисъл.

09.03.2020 г.

БЪЛГАРСКА СЪДИЙСКА ОРГАНИЗАЦИЯ